

Success story Case

ผู้ป่วยชายไทย อายุ 28 ปี Hn 117419 Dx Schizophrenia ภูมิลำเนา ต.บ้านอ้อ อำเภองาว จังหวัดลำปาง มารับการรักษาที่โรงพยาบาลสวนปรุง เมื่อวันที่ 5 กุมภาพันธ์ 2546 เป็นผู้ป่วยนอก และรับยาจากโรงพยาบาลงาวไปรับประทานที่บ้านรับประทานยาไม่สม่ำเสมอ และมีอาการทางจิตกำเริบ ต่อมาได้รับการรักษาเป็นผู้ป่วยในที่ตึกมุกตาดังนี้

ครั้งที่ 1 เมื่อ 20 กรกฎาคม 2547 เข้ารับการรักษาเป็นผู้ป่วยใน ด้วยอาการมีหูแว่วระแวงกลัวคนจะทำร้าย พกมีดไว้กับตัว และนอนไม่หลับ ได้รับการรักษาอาการทุเลา จำหน่ายวันที่ 20 สิงหาคม 2547 อยู่โรงพยาบาล 31 วัน

ครั้งที่ 2 เมื่อวันที่ 29 กันยายน 2547 (อยู่บ้านได้ 40 วัน) เป็นผู้ป่วยใน จำหน่าย วันที่ 17 พฤศจิกายน 2547 อยู่โรงพยาบาล 49 วัน

ครั้งที่ 3 วันที่ 11 กุมภาพันธ์ 2548 (อยู่บ้านได้ 86 วัน) เป็นผู้ป่วยใน จำหน่าย วันที่ 7 มีนาคม 2548 อยู่โรงพยาบาล 24 วัน

ครั้งที่ 4 วันที่ 19 สิงหาคม 2548 (อยู่บ้านได้ 156 วัน) เป็นผู้ป่วยใน จำหน่าย วันที่ 29 พฤศจิกายน 2548 อยู่โรงพยาบาล 101 วัน เริ่มมีปัญหาชุมชนและญาติไม่ยอมรับ โดยจะส่งผู้ป่วยไปอยู่สถานสงเคราะห์ ศูนย์สันมหาพน อ.แม่แตง จ.เชียงใหม่ แต่ผู้ป่วยไม่ยินยอม

ครั้งที่ 5 วันที่ 13 มีนาคม 2549 (อยู่บ้านได้ 104 วัน) เป็นผู้ป่วยใน จำหน่าย วันที่ 19 เมษายน 2549 อยู่โรงพยาบาล 37 วัน โดยกลับบ้านเอง

ครั้งที่ 6 วันที่ 19 กรกฎาคม 2549 (อยู่บ้านได้ 91 วัน) เป็นผู้ป่วยใน จำหน่าย วันที่ 16 ตุลาคม 2549 อยู่โรงพยาบาล 89 วัน โดยกลับบ้านเอง

ครั้งที่ 7 วันที่ 23 ตุลาคม 2549 (อยู่บ้านได้เพียง 7 วัน) แพทย์รับไว้รักษาเป็นผู้ป่วยใน ปัญหาซับซ้อนที่พบ 1). Re-admit ภายใน 28 วัน 2). ครอบครัวและชุมชนไม่ยอมรับผู้ป่วย 3). ขาดความตระหนักในการปฏิบัติตัวให้เหมาะสมที่บ้าน (ดื่มสุราและรับประทานยาไม่สม่ำเสมอ) แผนการดูแลรักษาได้แก่ **ด้านผู้ป่วย** ได้รับการรักษาด้วยยา การบำบัดทางจิตสังคม (Individual & Group psychotherapy) การดูแลโดยทีมสหวิชาชีพโดยการเยี่ยมบ้าน การประสานงานกับโรงพยาบาลงาว สถานีอนามัยใกล้บ้านรับยาให้ผู้ป่วยจาก ร.พ.งาว และอบต.ที่รับผิดชอบในพื้นที่ให้ดูแลต่อเนื่องแจ้งร้านค้าไม่ขายสุราให้ผู้ป่วย **ด้านผู้ดูแล (Caregiver)** ได้ใช้หลักการ Psycho education ในการปรับความรู้ความเข้าใจ เกี่ยวกับโรคของผู้ป่วยและการดูแลผู้ป่วยให้ญาติผู้ดูแลรับทราบ จากนั้นจำหน่ายวันที่ 10 มกราคม 2550 อยู่โรงพยาบาล 75 วัน โดยทีมสหวิชาชีพไปส่งที่บ้าน จากการติดตามผู้ป่วย พบว่าสามารถดำเนินชีวิตในชุมชนได้นาน 11 เดือน

ครั้งที่ 8 วันที่ 20 กันยายน 2550 ผู้ป่วยแอบไปดื่มสุราจนอาการทางจิตกำเริบมีหูแว่ว
ระแวงกลัวคนจะมาทำร้าย แพทย์รับไว้เป็นผู้ป่วยในอยู่โรงพยาบาล 36 วัน บิดารับกลับบ้าน และ
refer กลับไปรับยาต่อเนื่องที่โรงพยาบาลงาว **อยู่บ้านได้นาน 1 ปี 5 เดือน**

ครั้งที่ 9 วันที่ 3 มีนาคม 2552 กลับมารักษาด้วยอาการไปดื่มสุรา จากนั้นขาดยา 2-3
อาทิตย์ มีอาการหงุดหงิดทำลายข้าวของ มีหูแว่ว เปลือยกาย นอนไม่หลับ บิดาพาไปตรวจที่
โรงพยาบาลงาว และ refer มาโรงพยาบาลสวนปรุง

สิ่งที่ได้เรียนรู้จากการดูแลผู้ป่วยรายนี้ เป็นกรณีผู้ป่วยที่มีปัญหาซับซ้อนที่ได้รับ
ความสำเร็จเป็นที่น่าภูมิใจ ในการดูแลโดยทีมสหวิชาชีพของตึกมูจิตา

1. การดูแลผู้ป่วยโดยทีมสหวิชาชีพ
2. การให้ผู้ป่วยได้รับการบำบัดโดย Individual & Group psychotherapy
3. การดูแลโดยใช้หลักการ Psycho education. ในญาติผู้ดูแล
4. การประสานกับแหล่งสนับสนุนในชุมชน

สิ่งที่ต้องทำต่อไปในการดูแลผู้ป่วยรายนี้

1. การติดตามอย่างต่อเนื่อง
2. การส่งต่อข้อมูลอย่างใกล้ชิดและมีประสิทธิภาพกับโรงพยาบาลงาว
3. การสนับสนุนและเสริมศักยภาพการดูแลต่อเนื่องแก่หน่วยงานของโรงพยาบาลงาว
4. การสร้างความตระหนักแก่ผู้ป่วย ในด้านการดูแลตัวเอง โดยเน้นการหยุดดื่มสุรา และ
การรับประทานยาอย่างสม่ำเสมอ